

ตามความเร็วของเวลาในปัจจุบัน จงเพิ่มความเข้มข้นในการเปลี่ยนแปลงธรรมชาติและชั้นสการ์ของลูก

ใช้จิตใจของลูกเพื่อฉายแสงในหลากหลายรูปแบบไปสู่ดวงวิญญาณทั้งหลาย

วันนี้ บัพดาตามีความยินดีที่ได้เห็นลูกๆ ผู้หนึ่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพระเจ้า บัลลังก์บนหน้าผาก และบัลลังก์ของโลกในอนาคต บัลลังก์หัวใจของพระเจ้ามีไว้สำหรับลูกบราห์มินเท่านั้น ทุกคนมีบัลลังก์บนหน้าผาก แต่มีเพียงดวงวิญญาณบราห์มินเท่านั้นที่มีโชคในบัลลังก์หัวใจของพระเจ้า บัลลังก์หัวใจของพระเจ้านี้ทำให้ลูกได้รับบัลลังก์ของโลก ดังนั้น มีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่เป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ในบัลลังก์ทั้งสาม บัลลังก์หัวใจของพระเจ้านั้นสูงส่งยิ่งนัก ไม่สามารถบรรลุได้ในยุคอื่นใด บัลลังก์ของพระเจ้านี้ได้รับการจดจำไว้เช่นกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่มีสิทธิ์ในบัลลังก์หัวใจของพระเจ้าจะได้รับการจดจำและกราบไหว้บูชาตั้งเป็นลูกปิดแห่งลูกประจำ พวกเขาได้รับการจดจำว่าเป็นเพียงคนในหนึ่งกำมือจากหลายล้านคน ผู้ที่มีความรู้สึกที่สูงส่งจะมองดูแต่ละลูกปิดด้วยสายตาที่สูงส่งเช่นนั้น ดังนั้น ลูกทุกคนมีความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณนี้ใช่ไหม? ลูกมีความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณที่ว่าไม่มีใครนอกจากลูกเท่านั้นที่สามารถสัมผัสบัลลังก์นี้ใช่ไหม? อย่างไรก็ตามสำหรับลูกบราห์มินแล้ว นี่คือนิติโดยกำเนิดของลูก บัลลังก์นี้สำหรับลูกคือพวงมาลัยที่สวมรอบคอลูก ลูกมีความซาบซึ้งของการมีสิทธิ์ในบัลลังก์หัวใจของพระเจ้านั้นมากขนาดนั้นหรือไม่? ลูกทุกคนมีความซาบซึ้งและความสุขนี้อยู่ในสำนักกูรูของลูกอยู่เสมอหรือไม่? นั่นคือใคร? ลูกมีความศรัทธาและความซาบซึ้งนี้หรือไม่?

บัพดาตาพอใจที่ได้เห็นลูกๆ ผู้มีสิทธิ์ในบัลลังก์ทั้งสาม: ว่า ลูกๆ ที่สูงส่งของฉันผู้มีสิทธิ์ทั้งหมด! ว่า! ลูกๆ พูดว่า: ว่า บาบา! ว่า! ดังนั้น พ่อจึงพูดว่า: ว่า ลูกๆ ว่า! พ่อเองร้องเพลงสรรเสริญลูกๆ เช่นนั้น แล้วลูกๆ มีความซาบซึ้งและตระหนักรู้ว่าตนเองคือใครหรือไม่? ลูกจะมีความซาบซึ้งนั้นมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับระดับความศรัทธาของลูก และความซาบซึ้งในความศรัทธานั้นจะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าและกิจกรรมของลูก ผู้ที่มีศรัทธาย่อมมีความซาบซึ้งนั้นอย่างแน่นอน เวลานี้บัพดาตาต้องการให้ประสบการณ์นี้แก่ผู้อื่นโดยผ่านใบหน้าและกิจกรรมของลูกแต่ละคนเช่นกัน ผู้คนเริ่มสัมผัสประสบการณ์นี้จากคำพูดของลูกแล้ว งานในการให้พวกเขาได้สัมผัสประสบการณ์นี้ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว ก่อนหน้านั้น ผู้คนเคยฟังลูกพูด แล้วนำไปคิดตาม แต่ในตอนนี้นพวกเขาได้เริ่มสัมผัสถึงผลกระทบของสภาพของลูกซึ่งเป็นดวงวิญญาณบราห์มินแล้ว ดังนั้น ลูกแต่ละคนจงตรวจสอบตนเองว่า ตลอดทั้งวัน ฉันนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพระเจ้าเป็นเวลานานเท่าใด? บัลลังก์หัวใจนี้เป็นพื้นฐานของการได้มาซึ่งอาณาจักรของโลก บนพื้นฐานของบัลลังก์หัวใจนี้ เท่าที่ลูกมีสิทธิ์ในบัลลังก์หัวใจได้ยาวนานเท่าใด ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ที่จะอยู่ในราชวงศ์ในอนาคตได้นานเท่านั้น ดังนั้น จงตรวจสอบว่า นับตั้งแต่ที่ลูกได้กลายมาเป็นบราห์มิน ลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจเป็นเวลานานเท่าใด? บนพื้นฐานนั้น ลูกจะนั่งบนบัลลังก์ตามลำดับกันไป แต่ลูกจะมีสิทธิ์อยู่ในราชวงศ์อยู่เสมอ ลูกเคยตรวจสอบสิ่งนี้หรือไม่? ลูกไม่เคยลงจากบัลลังก์หัวใจเลยใช่ไหม? จงตรวจสอบบัญชีของลูกเอง เพราะบนพื้นฐานนี้ที่จะทำให้ลูกได้เข้าไปอยู่ในราชวงศ์อยู่เสมอ จงตรวจสอบดูว่าบางครั้งลูกได้ละทิ้งบัลลังก์และเอาเท้าก้าวลงไปบนโคลนหรือไม่ ตลอดเวลา 63 ชาติเกิดที่ผ่านมา ลูกมีชั้นสการ์ของการเอาเท้าก้าวลงไปบนโคลนของจิตสำนึกที่เป็นร่าง หนึ่งในจิตสำนึกที่เป็นร่าง และอีกหนึ่งคือความหลงทะนงตนของร่างกาย แม้ว่าโคลนแห่งความหลงทะนงตนของร่างกายจะลึกกว่า แต่จิตสำนึกที่เป็นร่างก็คือโคลนนี้เช่นกัน เมื่อคนเราตายและร่างกายถูกเผา ผู้คนมักจะกล่าวว่า "เจ้าถ่าน

กลับคืนสู่เจ้าถ่าน ผงธุลีกลับคืนสู่ผงธุลี..." ดังนั้นจึงตรวจสอบดูว่าเท้าของลูกไม่ได้ก้าวลงไปโคลน การกลับมาที่มีจิตสำนึกที่เป็นร่างกายถึงการเอาเท้าของลูกก้าวลงไปโคลน

บัพดาดาได้มอบบัลลังก์ทั้งสามให้แก่ลูกผู้เป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง เพราะลูกคือผู้ที่เป็นที่รักยิ่ง ลูกคือผู้ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบเจอแล้ว และลูกก็ยังเป็นผู้ที่เป็นที่รักยิ่งอีกด้วย ลูกๆที่เป็นที่รักยิ่งเป็นพิเศษจะได้นั่งอยู่บนชิงช้าหรือบนตักอยู่เสมอ พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้วางเท้าลงในโคลน ดังนั้น บัพดาดาจึงได้ให้ชิงช้าหลายประเภทแก่ผู้ที่มีสิทธิ์ในบัลลังก์ทั้งสาม บางครั้งแกว่งไกวอยู่ในชิงช้าแห่งความสงบ บางครั้งแกว่งไกวอยู่ในชิงช้าแห่งความสุข บางครั้งแกว่งไกวอยู่ในชิงช้าแห่งความรัก เพียงแค่ให้เท้า (แห่งสติปัญญา) ของลูกอยู่บนบัลลังก์และบนชิงช้า ลูกๆบางคนถามว่า: ในอนาคตเราจะไปที่ไหน? เราจะกลายเป็นอะไร? พ่อพูดว่า: จงตรวจสอบดูว่า นับตั้งแต่ที่ลูกเข้ามา เท้าของลูกได้อยู่บนชิงช้าหรืออยู่บนบัลลังก์นานเท่าใด หากเป็นเช่นนั้น ลูกก็จะได้เข้ามาอยู่ในราชวงศ์ในอนาคต ลูกจะไม่เป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา แต่ลูกจะเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ ดังนั้นลูกแต่ละคนสามารถคำนวณสิ่งนี้ได้ด้วยตนเอง อย่ามองดูผู้อื่น จงคำนวณบัญชีของลูกเอง ลูกแต่ละคนต้องการอะไร? ต้องการที่จะอยู่ในราชวงศ์หรือในราชตระกูล ดังนั้น ไม่ว่าลูกจะมีเวลาเหลือเท่าไรในตอนี้ – เพราะความสมบูรณ์จะเกิดขึ้นในทันที – นับจากนี้เป็นต้นไปจนกว่าความสมบูรณ์นั้นจะมาถึง หากลูกตรวจสอบตนเองนับจากนี้เป็นต้นไป ยิ่งลูกได้อยู่บนตักของพ่อ อยู่บนบัลลังก์ และอยู่บนชิงช้าได้นานเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้ประกาศสิทธิ์ในโชคของลูกในราชวงศ์ได้นานเท่านั้น

บัพดาดาให้สิทธิ์แก่ลูกทุกคนได้เข้ามาอยู่ในราชวงศ์ ในราชวงศ์ทั้งสองยุค ไม่ว่าจะเป็นสุริยะวงศ์หรือจันทร์ราวงศ์ ตลอดระยะเวลา 21 ชาติเกิด ทุกรูปแบบ ก็ขึ้นอยู่กับลูกแต่ละคนที่จะประกาศสิทธิ์ของตน ลูกมีความรักต่อพ่อบราห์มา และพ่อบราห์มาก็มีความรักต่อลูกเช่นกัน พ่อบราห์มาต้องการที่จะเห็นลูกอยู่กับท่านในราชวงศ์ ลูกคิดอย่างไร? ลูกจะเป็นผู้ที่อยู่กับพ่อบราห์มาในราชวงศ์ หรือลูกจะเป็นเพียงผู้ที่อยู่แถวๆนั้นในช่วงเวลาสั้นๆเท่านั้น? ลูกไม่ปรารถนาที่จะจากไปไหนไกลๆใช่ไหม? ลูกได้รับการบอกกล่าวว่า พื้นฐานของทั้งหมดนี้คือยุคบรรจบพบกัน บัพดาดามีความรักมากมายต่อลูกๆทุกคน เหมือนอย่างที่ลูกพูดกันในเวลานี้ว่าลูกจะอยู่กับท่านและจะกลับไปกับท่าน ในเวลานี้ พ่อบราห์มาและบราห์มินอยู่ด้วยกัน แม้ว่าท่านจะอยู่ในรูปที่อะแคว แต่ท่านก็อยู่กับลูก

บัพดาดาเห็นว่า แม้กระทั่งในตอนี้ มายาก็ยังไม่ละทิ้งลูกๆไว้เพียงลำพัง เพราะมายามีความรักต่อลูกมากมายเหลือเกิน ในทุกวันนี้ มายาใช้โอกาสของเธอในสองวิธีโดยเฉพาะ เธอจะมาในสองรูปแบบ รูปแบบที่หนึ่งคือความคิดที่ไร้ประโยชน์ และอีกรูปแบบหนึ่งคือ ในบางครั้งหรือในบางกรณี จะมีคลื่นของความคิดเช่นนี้เกิดขึ้น นั่นคือ: ลูกคิดว่า "ไม่ว่าฉันจะทำหรือคิดอะไร สิ่งนั้นย่อมถูกต้อง ฉันไม่ได้ด้อยไปกว่าใครเลย" ซึ่งคลื่นของความคิดเช่นนี้แพร่กระจายออกไป ลูกคิดว่า "ฉันคนเดียวเท่านั้นที่ถูกต้อง" ทุกรูปแบบ คนอื่นๆที่ติดต่อกับลูกและผู้ที่ เป็นเครื่องมือของลูกนั้นเห็นด้วยกับความคิดของลูกหรือไม่? ลูกควรจะได้รับที่ยืนความถูกต้องหรือความเห็นชอบจากผู้อื่นด้วยเช่นกัน ความคิดที่ไร้ประโยชน์เหล่านี้จะทำให้ลูกเสียเวลา นี่คือเหตุผลที่ในเมอร์ลีย์ทุกวัน บาบาก็ให้การบ้านประจำวันแก่ลูก ในการไตร่ตรองและในการทำงานรับใช้ หากลูกนำมาไตร่ตรองและจากการไตร่ตรองนั้นลูกก็จะซึมซับสิ่งนั้น แล้วการบ้านประจำวันนี้ก็จะป็นวิธีที่ทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นอยู่เสมอ นี่คือเหตุผลที่บัพดาดาให้การบ้านประจำวันแก่ลูกในการรับฟัง การไตร่ตรอง และการซึมซับในสิ่งนั้น เช่นเดียวกับที่เด็กนักเรียนที่ได้รับการบ้านมากมายเพื่อให้สติปัญญาของพวกเขาไม่ว่างเว้นอยู่กับสิ่งนั้น ในเมอร์ลีย์ของทุกวันจะมีการบ้านของทั้งสี่วิชา มีการบ้านสำหรับจิตใจของลูก สำหรับคำพูดของลูก สำหรับความเอาใจใส่ต่อการกระทำของลูก และสัจธรรมสูงสุดความสูงส่งด้วยเช่นกัน หากลูกอยู่อย่างไม่ว่างเว้นกับการบ้านของลูก

ลูกจะไม่มีพื้นที่ว่างให้ความคิดที่ไร้ประโยชน์เข้ามา หากลูกยังคงใช้วิธีนี้ต่อไป ความคิดที่ไร้ประโยชน์ก็จะอำลาลูกไปเองโดยอัตโนมัติ เพราะบัพดาได้เห็นว่าคุณทุกคนให้ความใส่ใจต่อการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงแตกต่างกันไปตามลำดับ และลูกก็ยังให้ความสนใจต่อการรับใช้ด้วยคำพูดของคุณด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เวลาที่คุณต้องเปลี่ยนแปลงชั้นสภาก์ของตนเองและของผู้อื่นด้วย ธรรมชาติ และชั้นสภาก์เหล่านี้ที่ลูกมักจะพูดถึงมันในลักษณะที่ดี โดยกล่าวว่ามันเป็นธรรมชาติของคุณ มันไม่ใช่ความตั้งใจของคุณ แต่ธรรมชาติของคุณมันเป็นเช่นนั้น ในวิชาของดาร์นาห์ยังคงปรากฏขึ้นมาในรูปที่ดีอยู่ ดังนั้นในตอนนั้น บัพดาจึงกำลังให้สัญญาณนี้แก่ลูกว่า: สิ่งใดก็ตามที่ขาดหายไปในการนำของคุณเวลานี้จงให้ความสนใจเป็นพิเศษกับสิ่งนั้น

บัพดาได้เคยบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้เช่นกันว่า ในเรื่องของดาร์นาห์ ลูกต้องให้ความสนใจกับดาร์นาห์หลักนั้น นั่นคือ: หากมีสิ่งใดเกิดขึ้น ให้ตรวจสอบว่าคุณสามารถใส่จุดพลุสต็อบได้ภายในหนึ่งวินาทีหรือไม่ หรือว่าลูกต้องการใส่จุดพลุสต็อบแต่กลับกลายเป็นใส่เครื่องหมายคำถามแทน? นั่นไม่ใช่จุดพลุสต็อบ เพราะมีการใส่จุดพลุสต็อบเพียงครั้งเดียวแล้วมันก็จะกลายเป็นเครื่องหมายวรรคตอนอื่นไป เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปจะมีสถานการณ์ในลักษณะเช่นนั้นที่คุณต้องใส่จุดพลุสต็อบภายในหนึ่งวินาที ในเวลานั้นลูกจะไม่มีเวลามากพอที่จะมาแก้ไขเครื่องหมายคำถามหรือเครื่องหมายอัศเจรีย์ให้ถูกต้อง มีความจำเป็นต้องใส่จุดพลุสต็อบภายในหนึ่งวินาที การฝึกฝนนี้จำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนานก่อนเวลานั้นจะมาถึง เพราะเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถเป็นผู้มีชัยชนะได้ในเวลานั้น ในช่วงเวลาของความปั่นป่วน ลูกจะต้องเผชิญกับบททดสอบในเรื่องของชั้นสภาก์และธรรมชาติของคุณ และดังนั้น จงฝึกฝนสิ่งนี้ตั้งแต่นั้นนี้เป็นต้นไป เพราะการฝึกฝนเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเท่านั้น ที่จะมีประโยชน์อย่างมากสำหรับลูกเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป

เมื่อบัพดาได้ออกเดินทางท่องเที่ยวในช่วงเวลาอมฤต ท่านก็จะตรวจสอบความพยายามที่ลูกแต่ละคนกำลังทำอยู่ ความพยายามของคุณในทั้งสี่วิชานั้นเข้มข้นหรือธรรมดา? แล้วบาบาเห็นอะไร? ตามความเร็วของเวลาในตอนนั้น มันมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มความเข้มข้นในความพยายามของคุณให้มากขึ้นอยู่ตลอดเวลา บัพดากำลังให้สัญญาณกับลูกว่า เวลาที่กำลังใกล้เข้ามาอย่างรวดเร็ว ตามสัญญาณนั้น ในตอนนี้จงนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในธรรมชาติและชั้นสภาก์ของตนเองอย่างรวดเร็วเช่นกัน

เวลานี้ บัพดาต้องการเห็นลูกทุกคนกลับมาหัดเทียบ เป้าหมายของคุณก็คือการกลับมาหัดเทียบกับพ่ออย่างแน่นอนเช่นกัน สำหรับสิ่งนี้ วิธีที่ง่ายที่สุดคือการทำตามพ่อบราห์มา จงเทียบเคียงกับท่าน ไม่ว่าลูกจะทำสิ่งใดก็ตาม ก่อนอื่นให้เทียบเคียงกับท่าน และเปรียบเทียบตัวลูกเองกับท่านว่า การกระทำ คำพูด หรือความคิดเหล่านั้นเป็นของพ่อบราห์มาหรือไม่? มีคำกล่าวที่ "คิดก่อนแล้วค่อยทำ" ก่อนอื่นให้ซึ้งน้ำหนัก(บททวนหรือคิดพิจารณาไตร่ตรองให้ดีให้รอบคอบ)ในจิตใจของคุณเสียก่อนแล้วค่อยพูดออกมา ดังนั้น ลูกได้ยินไหมว่าตอนนี้บัพดาต้องการอะไร? ลูกก็ต้องการสิ่งนี้เช่นกัน เมื่อลูกมีการสนทนาจากใจถึงใจหรือพูดคุยกันอย่างเปิดเผย บัพดาได้ยินเรื่องราวที่แสนหวานมากมาย ลูกพูดสิ่งดีๆมากมายด้วยความกระตือรือร้นอย่างมากว่า "เราจะแสดงให้เห็นสิ่งนี้ เราจะทำสิ่งนี้ สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น!" ลูกมีความคิดที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นอย่างมาก แต่เมื่อถึงเวลาที่จะนำสิ่งเหล่านั้นไปปฏิบัติจริง กลับมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ถูกนำมาทำให้เกิดขึ้นจริงในรูปปฏิบัติ! ในทางกลับกัน บัพดาก็ชอบแผนการต่างๆ ทั้งหมดที่ลูกได้วางไว้สำหรับงานรับใช้ โปรแกรมที่ดีมากๆกำลังเกิดขึ้นในทุกหนแห่ง ไม่ว่าลูกจะทำอะไรด้วยคำพูดและวิธีการต่างๆ ลูกก็ประสบความสำเร็จในสิ่งเหล่านั้น และบัพดาก็พอใจเช่นกัน ตอนนี้ สิ่งเดียวที่ลูกต้องเพิ่มเข้าไปคือ การฉายแสงแห่งความสุข รังสีแห่งความสงบ รังสีแห่งความปิติยินดี และรังสีแห่งความรักแก่ดวงวิญญาณมากมายด้วยจิตใจของคุณ ยังคงทำงานรับใช้กันไปพร้อมๆกัน ลูกหลายคนใช้

เวลามากมายกับการเปลี่ยนแปลงชั้นสสารของตนเองและในการช่วยเปลี่ยนแปลงชั้นสสารของผู้อื่น ตอนนี้จึงให้ความสนใจกับการฉายแสงต่างๆแก่ดวงวิญญาณทั้งหลายด้วยการรับใช้ด้วยจิตใจของคุณ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป จะมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ จึงให้ความสนใจในสิ่งนี้ต่อไป ลูกๆที่คิดว่าตนเองกำลังทำงานรับใช้ที่น้อย ยกมือขึ้น! อ้อชะ ขอแสดงความยินดีกับผู้ที่กำลังทำสิ่งนี้อยู่แล้ว ส่วนผู้ที่ยังไม่ได้ทำสิ่งนี้จะต้องทำสิ่งนี้ เพราะเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป สถานการณ์จะเป็นเช่นนั้นที่ทำให้ผู้พูดและผู้ฟังมารวมตัวกันได้ยากขึ้น ดังนั้น จึงปลุกฝังนิสัยของการทำงานรับใช้ทั้งสองประเภทนี้ับจากนี้เป็นต้นไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หากจิตใจของคุณอยู่อย่างไม่ว่างเว้นกับการทำสิ่งใดๆ มันก็จะง่ายต่อการที่จิตใจจะอยู่ในมานานาบาฟ เมื่อจิตใจของคุณอยู่อย่างไม่ว่างเว้นกับการทำสิ่งใดๆ ลูกก็จะได้รับความช่วยเหลือในการเปลี่ยนแปลงชั้นสสารและธรรมชาติของคุณได้อย่างง่ายดาย

วันนี้เป็นวันพิเศษสำหรับการพบปะกับดับเบิลพอร์เรนเนอร์ บัพดาดารู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่ง: "ว่า ดับเบิลพอร์เรนเนอร์! ว่า!" บัพดาดารู้สึกยินดีและพอใจที่ลูกดับเบิลพอร์เรนเนอร์เป็นเครื่องมือสำหรับลูกๆในวงจรที่แล้ว ผู้ซึ่งหลบซ่อนตัวอยู่ในมุมต่างๆของโลก และเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้โลก บัพดาดาได้ยินมาว่าลูกทุกคนกำลังวางแผนที่จะเข้าไปให้ถึงพื้นที่ หมู่บ้าน และเมืองต่างๆ ที่ลูกยังเข้าไปไม่ถึง ขอแสดงความยินดีด้วยสำหรับเรื่องนั้น! ขอแสดงความยินดีด้วย! มิฉะนั้น เมื่อความสมบูรณ์เกิดขึ้นและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป ลูกทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในบาร์ตหรือต่างประเทศ ก็จะได้รับคำพร่ำบ่นหรือคำต่อว่ามากมาย เช่น: "พ่อของเรามาแล้ว แต่คุณไม่แม้แต่จะบอกพวกเราเลย! อย่างน้อยคุณก็น่าจะให้ข่าวสารแก่พวกเราบ้าง!" ลูกจะได้รับคำต่อว่าหรือคำพร่ำบ่นมากมาย นี่คือเหตุผลที่ลูกกำลังทำสิ่งนั้นในตอนนี้อยู่ ลูกต้องใช้ความพยายามให้มากขึ้นเพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่มีมมิดที่ลูกทิ้งไว้ข้างหลัง บัพดาดารู้สึกยินดีและพอใจที่ได้เห็นความพยายามของทั้งลูกที่เป็นดับเบิลพอร์เรนเนอร์และลูกที่เป็นของแผ่นดินนี้ ท่านรู้สึกพอใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะเหตุใด? ทำไมท่านถึงรู้สึกพอใจ? ตอนนี้ลูกกำลังวางแผนทั้งในแผ่นดินนี้และในต่างประเทศ และบัพดาดา ก็พอใจ ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม สาสนนี้ต้องไปถึงทุกคน อันที่จริงแล้ว วิทยาศาสตร์นี้มีประโยชน์อย่างมากสำหรับลูกทุกคนในเวลานี้ วันแล้ววันเล่า สิ่งอำนวยความสะดวกใหม่ๆยังคงเกิดขึ้นมากมายอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงเป็นอิสระจากอุปสรรคและใช้สิ่งเหล่านั้นต่อไปไม่ว่าลูกจะจัดการประชุมเพื่อเพิ่มงานรับใช้ ณ ที่ใด บัพดาดาได้ยินสิ่งเหล่านั้นและพอใจที่ตอนนี้สติปัญญาของลูกๆกำลังทำงานอย่างรอบด้านในการใช้วิธีการต่างๆเพื่อทำงานรับใช้ ไม่ว่าลูกกำลังวางแผนอะไรอยู่ก็ตาม บัพดาดาได้ยินทุกสิ่ง เพราะท่านเดินทางท่องเที่ยวไปทุกหนแห่ง ไม่ว่าลูกจะจัดการประชุมที่ใด ไม่ว่าจะในเดลี ในแผ่นดินนี้ ในเมืองอื่นๆ หรือแม้กระทั่งในต่างประเทศ ไม่ว่าลูกจะจัดการประชุมที่ใด บัพดาดาได้ยินทุกสิ่ง บัพดาดาอย่างคงมีสิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่าง บัพดาดาให้อะไรแก่ลูกแต่ละคนที่มาจากต่างประเทศเพื่อสิ่งนี้? ท่านให้ความรักมากมาย ตอนนี้ลูกเพียงแต่ต้องใส่ความเข้มข้นหรือความจริงจังลงไปอีกเล็กน้อยเท่านั้น จงนำแผนไปใช้ในรูปปฏิบัติจริงด้วยสิ่งใหม่ๆ ดูสิว่าสิ่งประดิษฐ์ทั้งหลายเกิดขึ้นมาเพียงไม่กี่ปีเท่านั้นก่อนที่ยักษ์ยาของลูกจะถูกก่อตั้งขึ้น วิทยาศาสตร์ก็ช่วยเหลือลูกในงานรับใช้ของลูกเช่นกัน จงใช้ประโยชน์จากสิ่งนี้ให้มาก สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นมาเพื่อลูก ดูสิว่าสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆกำลังเกิดขึ้นในแต่ละวันอย่างไร ละครนี้กำลังช่วยเหลือลูกอยู่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆก็กำลังให้ความร่วมมือกับลูก อ้อชะ

ลูกทุกคนมีความสุขอย่างสม่าเสมอหรือไม่? ลูกมีความสุขอยู่เสมอตลอดเวลาไหม? ผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอตลอดเวลา ยกมือขึ้น! มีความสุขอยู่เสมอจริงๆหรือไม่? ลูกมีความสุขแม้ว่าจะมีเหตุการณ์หรือสถานการณ์บางอย่างเกิดขึ้นหรือไม่? สถานการณ์ต่างๆย่อมเกิดขึ้นอยู่แล้ว แล้วลูกยังคงมีความสุขแม้กระทั่งในตอนนั้นหรือไม่? ลูกเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ถ้าใช่ ยกมือขึ้นสูงๆ! ลูกยินดีต้อนรับสิ่งเหล่านี้ใช่ไหม? ลูกไม่ได้หวาดกลัว ลูกยินดีต้อนรับสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้ทำให้ลูกมีประสบการณ์ อุปสรรคเหล่านี้

ช่วยเพิ่มอำนาจของประสบการณ์ของลูก อย่าพูดว่า "มายามาแล้ว มายามาแล้ว!" นั่นเป็นเพียงแค่ กระดาษข้อสอบใบหนึ่งเท่านั้น การที่ลูกพูดว่ามันคือมายา มันคือมายา เท่ากับว่าลูกกำลังเปิดทางให้มายา ก้าวเข้ามาข้างหน้า มันเป็นเพียงแค่กระดาษแผ่นหนึ่ง ตอนนี้ลูกรู้จักมายาแล้ว ลูกรู้จักเธอมาตั้งหลายปี แล้วมายาคืออะไรกันเชียว? ดังนั้นอย่าได้กลัวมายา ให้คิดเสียว่ามันเป็นเพียงกระดาษข้อสอบแผ่นหนึ่ง แล้วรับกระดาษแผ่นนั้นด้วยความสุข และก้าวต่อไปในชั้นเรียนของประสบการณ์ของลูก ลูกต้องก้าวไป ข้างหน้าในชั้นเรียนนี้ และอย่าสับสนว่า "ฉันควรทำอะไร?" "ฉันควรทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? อะไร? ทำไม?" มันไม่ใช่หน้าที่ของบรรพบุรุษที่จะต้องมาคิดถึงคำถามเหล่านี้ ลูกคือตริกาลดาชิ ดังนั้นลูกจึงไม่ควรมึนงงคำถามเช่น "อะไร? ทำไม? อย่างไร?" ฯลฯ กระดาษข้อสอบแผ่นนั้นมาถึงแล้ว และลูกก็ผ่านมันไป และก้าวไปข้างหน้าในชั้นเรียนของประสบการณ์ของลูก ลูกมีความสุข ลูกคือผู้มีประสบการณ์ และจะยังคงเป็นเช่นนั้นต่อไป อัจชะ

จดหมาย โทรศัพท์ ข้อความแห่งความรักและความระลึกถึงทั้งหมดที่ถูกส่งถึงบรรพดาตา - ไม่ว่าจะ เป็นความรักและความระลึกถึง ชาวสารเกี่ยวกับงานรับใช้ หรือชาวสารเกี่ยวกับความพยายามที่ลูกได้ทำ อยู่ในจิตใจ - บรรพดาดากำลังนำลูกทุกคนเข้ามาอยู่ในดวงตาและในจิตใจของท่าน และฉายแสงแห่งความสุข ความสงบ และความปิติยินดีแก่ลูก แม้ว่าลูกบางคนอาจจะไม่ได้ส่งสิ่งเหล่านี้มาให้บาบาที่นี่ แต่ก็มีความคิดนั้นอยู่ในหัวใจของลูก ความคิดนั้นก็ได้ไปถึงพ่อแล้วเช่นกัน

ถึงลูกทุกคนในทุกหนแห่ง ที่อยู่อย่างกล้าหาญและได้รับความช่วยเหลือจากพ่อ บรรพดาตาได้ให้ความรัก และความระลึกถึงกับลูกๆที่สุดแสนหวานเหล่านี้ ในปีนี้ ขอให้ลูกวางแผนอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตัวเอง เพื่อศูนย์ และเพื่อดวงวิญญาณทั้งหลายในโลก เพื่อให้ดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับพลังและผลของงานรับ ใช้ ลูกทุกคนในทุกหนแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอให้ยอมรับความรักและความระลึกถึงจากหัวใจของบรรพ ดาดาเป็นพิเศษ โอม ซานติ

พร: ขอให้ลูกเรียบง่าย และกลายเป็นตัวอย่าง และเปิดเผยความยิ่งใหญ่ของลูกจากความเรียบง่ายนั้น
เมื่อสิ่งใดมีความเรียบง่ายและสะอาด สิ่งนั้นย่อมดึงดูดลูกอย่างแน่นอน ในทำนองเดียวกัน ในแง่ของความคิดในจิตใจ ในความสัมพันธ์ ในการปฏิสัมพันธ์ และในรูปแบบของการใช้ชีวิตของลูก เมื่อลูกมีความเรียบง่ายและสะอาด ลูกจะกลายเป็นตัวอย่างและดึงดูดผู้อื่นเข้ามาหาลูกโดยอัตโนมัติ ความเรียบง่ายหมายถึงความธรรมดา ความยิ่งใหญ่ นั้นถูกเปิดเผยผ่านความธรรมดา คนที่ไม่ธรรมดานั้นคือไม่มีความเรียบง่าย จะกลายเป็นปัญหา

คติพจน์: เมื่อลูกพูดคำว่า "บาบาของฉัน" จากหัวใจ ดวงตาของลูกที่เคยปิดลงด้วยมายาและทำให้ ลูกสิ้นสติ ก็จะถูกกลับมาเปิดออก

*** โอม ซานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส มีธรรมชาติที่ง่ายตาย และอดทนอย่างสม่ำเสมอ

นาที่หนึ่ง เข้ามาสู่เสียง และอีกนาที่หนึ่ง ไปอยู่เหนือเสียง ยิ่งการฝึกฝนนี้เรียบง่ายและง่ายตายมากเท่าไร ลูกก็จะดูเหมือนว่ายเข้าใกล้ความสมบูรณ์พร้อมมากขึ้นเท่านั้น สิ่งซึ่บอกของสภาพของความสมบูรณ์พร้อมคือความพยายามของลูกจะง่ายตายและเรียบง่าย การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ก็รวมอยู่ในความพยายามที่ง่ายตายนี้ เมื่อลูกได้สัมผัสว่าทั้งสองสิ่งนั้นเรียบง่ายและง่ายตาย ลูกก็จะ

เข้าใจว่าคุณกำลังจะบรรลุถึงสภาพของความสมบูรณ์พร้อมของคุณแล้ว